

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0252/2012

29.8.2012

ДОКЛАД

относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно
общата външна политика и политика на сигурност
(12562/2011 — 2012/2050(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Elmar Brok

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	36
МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО.....	38
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТИ.....	39
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ.....	41
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ.....	42

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност (12562/2011 — С7-0000/2012 — 2012/2050(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност (12562/2011),
- като взе предвид член 36 от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид Междуинституционалното споразумение от 17 май 2006 г., част II, раздел Ж, параграф 43¹,
- като взе предвид гореспоменатото Междуинституционално споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление,
- като взе предвид своите резолюции от 11 май 2011 г.² и 10 март 2010 г.³ относно годишните доклади относно ОВППС съответно за 2010 г. и 2009 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 8 юли 2010 г.⁴ относно Европейската служба за външна дейност,
- като взе предвид декларацията на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) относно политическата отчетност⁵,
- като взе предвид изявлението, което върховният представител направи по време на пленарното заседание на Европейския парламент на 8 юли 2010 г., относно основната организация на централната администрация на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД)⁶,
- като взе предвид своята резолюция от 18 април 2012 г. относно годишния доклад относно правата на човека по света и политиката на Европейския съюз в тази област, включително последствията за стратегическата политика на ЕС в областта на правата на човека,⁷
- като взе предвид съвместното съобщение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Европейската

¹ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

² Приети текстове, P7_TA(2011)0227.

³ ОВ С 349 Е, 22.12.2010 г., стр. 51.

⁴ Приети текстове, P7_TA(2010)0280.

⁵ Приети текстове, P7_TA(2010)0399, приложение II.

⁶ Приети текстове, P7_TA(2010)0280, приложение.

⁷ Приети текстове, P7_TA(2012)0126.

комисия до Европейския парламент и до Съвета от 12 декември 2011 г., озаглавено „Правата на човека и демокрацията в основата на външните действия на ЕС – към по-ефективен подход“ (СОМ(2011)0886),

- като взе предвид Резолюции 1325 (2000) и 1820 (2008) на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността, Резолюция 1888 (2009) на Съвета за сигурност на ООН относно сексуалното насилие срещу жени и деца при въоръжени конфликти, Резолюция 1889 (2009) на Съвета за сигурност на ООН, целяща засилването на прилагането и мониторинга на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН, както и Резолюция 1960 (2010) на Съвета за сигурност на ООН, с която беше създаден механизъм за събиране на данни и изготвяне на списъци на извършители на сексуално насилие по време на въоръжени конфликти,
  - като взе предвид член 119, параграф 1 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по бюджети (А7-0252/2012),
- А. като има предвид, че ЕС следва да продължи развитието на външнополитическите си цели и да утвърждава своите ценности и интереси в световен мащаб с общата цел да допринася за мира, сигурността на човека, солидарността, предотвратяването на конфликти, върховенството на закона и насърчаването на демокрацията, защитата на правата на човека и основните свободи, равенството между половете, зачитането на международното право, подкрепата за международните институции, ефективните многостранни отношения и взаимното уважение между нациите, устойчивото развитие, прозрачното и отговорно управление, свободната и справедлива търговия и премахването на бедността;
- Б. като има предвид, че за постигането на тези цели ЕС следва да може да създаде взаимодействия и да развие стратегически партньорства с онези държави, които споделят същите ценности и желаят да приемат общи политики и да се ангажират във взаимно съгласувани действия;
- В. като има предвид, че прилагането на Договора от Лисабон внася ново измерение във външната дейност на ЕС и ще играе важна роля за повишаване на съгласуваността, последователността и ефективността на външната политика на ЕС и, в по-широк план, на външната дейност; като има предвид, че трябва да се вземат поуки от предишните неуспехи на Европейския съюз и неговите държави членки за промяна на неговата външна дейност при същевременното поставяне на правата на човека и демокрацията в основата на неговите политики и подпомагането на прехода в държави с авторитарни режими, особено в случаите, когато съображения, свързани със стабилността и сигурността, са компрометирали принципната политика за насърчаване на демокрацията и правата на човека;
- Г. като има предвид, че Договорът от Лисабон поражда нов импулс за външната политика на ЕС, по-специално като предоставя институционални и оперативни инструменти, които биха дали възможност на Съюза да поеме роля на

международно равнище, отговаряща на неговия висок икономически статут и неговите амбиции, и да се организира по такъв начин, че да бъде ефективен фактор в световен мащаб, който е в състояние да споделя отговорността за световната сигурност и да поеме водещата роля при определянето на общата реакция спрямо общите предизвикателства;

- Д. като има предвид, че продължаващата финансова криза и кризата с държавните дългове засяга дълбоко доверието в Европейския съюз на международната сцена и намалява ефективността и дългосрочната устойчивост на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС);
- Е. като има предвид, че новият импулс в европейската външна дейност изисква също така начинът на действие на ЕС да бъде по-стратегически, за да се покаже неговата значимост на международната сцена; като има предвид, че способността на ЕС да влияе върху международния ред зависи не само от съгласуваността между неговите политики, участници и институции, но и от наличието на реална стратегическа концепция за външната политика на ЕС, която трябва да обединява и координира всички държави членки около еднакви приоритети и цели, така че те да говорят с единен силен глас и да проявяват солидарност на международната сцена; като има предвид, че външната политика на ЕС трябва да бъде осигурена с необходимите средства и инструменти, за да се даде възможност на Съюза да действа ефективно и последователно на световната сцена;
- Ж. като има предвид, че контролът върху външната политика на ЕС, осъществяван от Европейския парламент и националните парламенти на съответното равнище, е от съществено значение, за да може европейската външна дейност да бъде разбрана и подкрепяна от гражданите на ЕС; като има предвид, че парламентарният контрол повишава легитимността на това действие;

ОЦЕНКА НА ГОДИШНИЯ ДОКЛАД НА СЪВЕТА ОТНОСНО ОВППС ЗА 2010 Г.

1. приветства стъпките, предприети в годишния доклад за 2010 г. от Съвета с подкрепата на заместник-председателя на Европейската комисия/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП), за очертаване на външната политика на Съюза в един ориентиран към бъдещето стратегически политически документ;
2. счита обаче, че годишният доклад на Съвета не отговаря на амбициите на Договора от Лисабон във важни отношения, които включват: не се придава ясно значение на средносрочните и дългосрочните приоритети или стратегически насоки на ОВППС; не се изясняват механизмите на политиката за гарантиране на съгласуваност и последователност между различните елементи на външната политика, включително на тези, които са в рамките на отговорностите на Комисията; не се вземат мерки във връзка с важни въпроси относно ролята на ЕСВД и на делегациите за осигуряване на привечдането на ресурсите на Съюза (човешки, финансови и дипломатически) в съответствие с приоритетите му в областта на външните работи; избягват се и обсъжданията, чието провеждане се предполага съгласно новите стратегии за районите на Африканския рог и Сахел,

относно това как да бъдат включени специални мисии и операции по линия на общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО), тяхната обосновка и крайни резултати в стратегическата политическа рамка на приоритетите на външната политика на ЕС за дадена държава или регион;

3. припомня предоставеното му от Договора изключително право да дава консултации в сферите на ОВППС и ОПСО, надлежно да се вземат предвид становищата му и да отправя препоръки; приема в тази връзка, че ЗП/ВП е на разположение на Парламента; счита обаче, че с влизането в сила на Договора от Лисабон би могло да се подобри предоставянето на информация на компетентната комисия за резултатите от заседанията на Съвета по външни работи, както и консултациите с Парламента с цел да се гарантира, че неговите възгледи са надлежно взети предвид преди приемането на мандати и стратегии в областта на ОВППС; очаква преразглеждането на инструментите за външна помощ и постигането на резултат, при който се признават правата на Парламента относно стратегиите и многогодишните планове за действие съгласно установеното в член 290 от ДФЕС; призовава освен това за подобряване на предоставянето на информация и консултациите с Парламента във всички етапи на процедурата за вземане на решения на Съвета по ОВППС относно споразумения с трети държави, особено преди да се вземе решение да се даде мандат на Комисията за преговори и подписване от името на Съюза на споразумения и когато става въпрос за рамки за участието на трети държави в операции на ЕС по управление на кризи;
4. призовава Съвета при първа възможност да започне да работи с комисията по външни работи, когато изготвя бъдещите годишни доклади относно ОВППС, за да се обсъди широката политическа рамка за предстоящата година и дългосрочните стратегически цели, както и да се установят сравнителни показатели за предоставяне на ясни становища на европейските граждани относно развитието, приоритетите и напредъка на външната политика на Европейския съюз;

НОВ ЦЯЛОСТЕН ПОДХОД КЪМ ВЪНШНАТА ПОЛИТИКА НА ЕС

5. отбелязва, че през второто десетилетие на двадесет и първи век осведомеността сред европейските граждани и населението извън пределите на ЕС нараства по отношение на това, че единствено цялостните подходи, които обединяват средства от областта на дипломатията, икономиката, развитието и, в краен случай и в пълно съответствие с разпоредбите на Устава на ООН, военни средства, са подходящи за справяне със световните заплахи и предизвикателства;
6. счита, че с Договора от Лисабон ЕС разполага с всички необходими средства за приемане на подобен цялостен подход, чрез който да бъдат използвани всички дипломатически и финансови ресурси на Съюза в подкрепа на общите стратегически насоки на политиката, за да се постигне възможно най-добрият начин за насърчаване на сигурността и икономическото благосъстояние на европейските граждани и техните съседи, както и основните права; в допълнение призовава за по-нататъшното разработване на подходящ механизъм в ЕСВД, с участието на съответните служби на Комисията, който да обединява експертния

опит в географски и тематичен аспект и да води до цялостен подход за планиране, формулиране и прилагане на политиките;

7. подчертава, че цялостното разбиране на ОВППС включва всички области на външната политика, включително постепенното формиране на обща политика за сигурност и отбрана (ОПСО), което би могло да доведе до обща отбрана, като се поставя акцент върху търсенето на съгласуваност и последователност при съблюдаване на особеностите на всеки елемент на външната дейност; отново заявява, че такъв подход за разработване на външната политика на ЕС трябва да се основава на принципите и целите, установени в член 21 от Договора за Европейския съюз, което означава, че външната дейност на ЕС трябва да се вдъхновява от популяризирането и защитата на ценностите на ЕС, като зачитане на правата на човека, свободата, демокрацията и върховенството на закона; същевременно подчертава значението на по-тясната координация между вътрешното и външното измерение на политиките на ЕС за сигурност, която следва да се отрази във външната дейност на Съюза;
8. отбелязва, че през 2013 г. ще се навърши едно десетилетие от приемането на европейската стратегия за сигурност и в тази връзка подчертава необходимостта от актуализиране и консолидиране на този рамков документ в съответствие с настоящите международни условия;

СТРУКТУРА НА ВЪНШНАТА ПОЛИТИКА

9. подчертава ролята на политически лидер, която се очаква от ЗП/ВП, за гарантиране на единството, координацията, последователността, доверието във и ефективността на действията на Съюза; призовава ЗП/ВП да използва съевременно всичките си правомощия за инициране, осъществяване и гарантиране на съответствието с ОВППС, като съответните органи на Парламента бъдат приобщени в пълна степен в тези усилия; приветства важната водеща роля от името на международната общност в преговорите с Иран, изпълнявана от ЗП/ВП при трудни условия; отчита важните исторически взаимоотношения между Европа и Иран и ролята му като един от съседите на Европа; призовава за лидерска позиция за засилване на ролята на Съюза в подкрепа на държавите-съседки на Европа в контекста на Арабската пролет, особено процесите на преход към демокрация в южното Средиземноморие, включително чрез новия Европейски фонд за демокрация, както и в блокирания мирен процес в Близкия Изток;
10. признава важната роля на ЕСВД (включително на нейните делегации и специалните представители на ЕС) в осигуряването на подкрепа на ЗП/ВП в търсенето на по-стратегически, съгласуван и последователен политически подход към външната дейност на Съюза; потвърждава намерението си да продължи да следи за спазването на баланса по географски признак и между половете за персонала на ЕСВД, включително на висшите постове, и да прави оценка дали назначението на дипломати от държавите членки като ръководители на делегации и на други ключови позиции е в интерес на Съюза, а не единствено на съответните държави членки; подчертава значението на съществуването на

напълно функционираща и ефикасна ЕСВД и на заздравяване на отношенията между ЕСВД, Комисията и държавите членки от гледна точка на постигане на взаимодействие за ефективното осъществяване на външната дейност и за изпращане на единно послание от ЕС по основни политически въпроси;

11. подчертава, че ролята на специалните представители на ЕС следва да допълва и да е съгласувана с конкретната за дадена държава работа на ръководителите на делегациите на ЕС и да представя и координира политиката на ЕС в региони със специфични стратегии или интереси във връзка със сигурността, които изискват непрекъснато присъствие и видимост на ЕС; приветства положителния отговор от ЗП/ВП относно явяването на новоназначените специални представители на ЕС и ръководители на делегации пред Парламента за обмен на мнения, преди да встъпят в длъжност; призовава за подобряване на докладването и на достъпа до политически доклади от делегациите и специалните представители на ЕС с цел Парламентът да получава пълна и навременна информация за събитията от съответните места, по-специално в сферите, за които се счита, че са от стратегическо значение или са предмет на политическа загриженост;
12. отново изразява своята позиция, че политики с важна тематика, по които преди са работили лични представители, следва да получат пълната подкрепа на ЕСВД и подходящо външнополитическо представителство, и във връзка с това призовава да бъдат внесени предложения като това за правата на човека;
13. приветства решението за назначаване на специален представител на ЕС за правата на човека, който следва да има реален мандат за включване на правата на човека в ОВППС, ОПСО и други политики на ЕС и да осигурява видимост и последователност на дейността на ЕС в тази област;
14. счита, че ясно определените стратегически насоки ще помогнат за приспособяване на важните, но изчерпаеми финансови ресурси на Съюза към амбициите и приоритетите на външната дейност на Съюза; подчертава, че стратегически подход като този следва да бъде подложен на демократичен контрол, но това не следва да възпрепятства или да забавя гъвкавостта на реакцията спрямо променящите се политически условия по места;
15. приветства ангажимента на държавите членки, поет в Договора от Лисабон, да положат всички усилия за разработване и прилагане на външната политика на ЕС и за гарантиране на координацията и съгласуваността с други политики на Съюза; подчертава значението на солидарността на държавите членки, във време на икономически ограничения, когато става въпрос за подобряването на ефективността на Съюза като свързващ фактор на световно равнище; отбелязва, по-конкретно, че е важно държавите членки да осигурят граждански и военен капацитет за ефективното прилагане на ОПСО; изразява въпреки това съжаление, че в много случаи двустранните отношения на някои държави членки с трети държави все още помрачават или подкопават съгласуваността на дейността на ЕС и в тази връзка призовава държавите членки да положат повече усилия да хармонизират своите външни политики с ОВППС;
16. призовава ЗП/ВП, докато укрепва систематичното сътрудничество между всички

държави членки в рамките на ОВППС, да проучи в пълна степен предвидените в Договора от Лисабон възможности за засилено сътрудничество, в това число разработването на насоки за систематичното възлагане на конкретни задачи и мисии на коалиция от желаещи, като например основна група от държави-членки на ЕС, както и да започне процеса, който ще доведе до заключения на Европейския съвет относно постоянното структурирано сътрудничество в областта на сигурността и отбраната и относно прилагането на клаузата за взаимна защита;

ВЪНШНА ПОЛИТИКА — БЮДЖЕТНА И ФИНАНСОВА СТРУКТУРА

17. припомня, че преразглеждането на Междуинституционалното споразумение от 2006 г. относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление следва да отбележи по-нататъшна стъпка към по-голяма прозрачност в областта на ОВППС и предоставянето на информация на бюджетния орган, в съответствие с декларацията на ЗП/ВП относно политическата отчетност; счита, в това отношение, че пълната прозрачност и демократичният контрол изискват отделни бюджетни редове за всяка една мисия и операция по линия на ОПСО, както и за всеки един от специалните представители на ЕС, придружени от рационализирани, но прозрачни процедури за трансфер на средства от една бюджетна позиция в друга, ако обстоятелствата го налагат; същевременно е убеден, че гъвкавостта и възможността за реакция, необходими за ОВППС, не следва да се нарушават;
18. настоява наличните средства на ЕС за осъществяване на ОВППС да се използват възможно най-ефикасно и затова следва да се постигне взаимодействие между външната дейност на ЕС и неговите държави членки както в политическо, така и в бюджетно отношение;
19. счита, че механизмът Athena за финансиране на общите разходи за водените от ЕС военни и отбранителни операции не дава достатъчно ясна обща представа за всички финансови последиствия от мисиите, проведени в рамките на ОВППС, и поради това призовава за представяне на ясен списък на всички разходи;
20. приветства поставянето на по-силен акцент върху последователността и съгласуваността в целия набор от финансови инструменти на Съюза, например под формата на хоризонталните разпоредби относно ЕСВД в предложените регламенти за нови финансови инструменти за външните отношения за периода 2014-2020 г.; счита, че подобен подход ще докаже добавената стойност на Съюза в стремежа му за постигане на сигурност и благополучие за гражданите на Европа; в тази връзка подчертава, че финансовите инструменти следва да се използват по допълващ начин в целия обхват на външната политика на Съюза, без дублиране;
21. подчертава, че е важно да се гарантира, че новите финансови инструменти в областта на външните отношения, разглеждани от Парламента и Съвета, са адаптирани и финансирани адекватно, така че да отговарят на стратегическите интереси на Съюза, както и че те могат да се приспособяват към променящите се политически условия; поради това призовава бюджетът на Съюза

(Многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г.) да бъде обезпечен с достатъчно ресурси в съответствие с амбициите и приоритетите на Съюза като фактор в световен мащаб, така че да осигурява бъдеще за гражданите, изпълнено със сигурност и благополучие, както и да предлага необходимата гъвкавост за справяне с непредвидени събития;

22. счита, че един по-съгласуван и цялостен подход към прилагането на инструментите на ЕС в областта на външната политика в подкрепа на общите политически и стратегически цели ще допринесе за постигане на по-ефикасна и ефективна от гледна точка на разходите реакция на предизвикателствата на външната политика и на политиката на сигурност и следователно за повече сигурност и благополучие за гражданите на Европа; подчертава, че за да може Парламентът да увери гражданите в съгласуваността и ефективността от гледна точка на разходите на външните политики и финансовите инструменти на Съюза, правомощията, дадени му от Договорите (особено по силата на член 290 от ДФЕС), трябва да бъдат отразени правилно при преразглеждането на финансовите инструменти и по-конкретно при използването на делегираните актове за стратегически програмни документи;
23. счита, че за да съответстват на ценностите на Съюза, финансовите инструменти, които стимулират, наред с другото, изграждането на мира, сигурността, демокрацията, правовата държава, доброто управление и справедливото общество, следва да бъдат укрепени, тъй като са стратегически инструменти на външната политика и външната дейност на ЕС при справянето с глобалните предизвикателства.
24. подчертава, че е важно да се гарантира съгласуваност между планирането, формулирането и прилагането на политиката чрез подходящо съчетаване на външни финансови инструменти в областта на външните работи; призовава, наред с другото, за постоянно допълване между ОВППС и Инструмента за стабилност в областта на посредничеството, предотвратяването на конфликти, управлението на кризи и укрепването на мира в следконфликтни ситуации, както и за по-нататъшна работа с цел допълняемост с географските инструменти за дългосрочен ангажимент в дадена държава или регион; приветства въвеждането на нов инструмент за партньорство, както беше поискано от Парламента, който носи важна добавена стойност за ОВППС на ЕС, като осигурява финансова рамка за сътрудничество на ЕС с трети държави относно цели, които произтичат от двустранните, регионалните или многостранните отношения на Съюза, но са извън обхвата на Инструмента за сътрудничество за развитие;
25. счита, че такъв подход може да бъде подпомогнат от установяването на ясни показатели за сравнение, които следва да се наблюдават и оценяват от Парламента в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план; призовава за сравнителен анализ на външната политика на ЕС въз основа на съществуващите стратегически програмни документи или стратегическите политически рамки (като например тези за Африканския рог или Сахел), включително при по-систематично и измеримо дефиниране на приоритетите и целите на политиката, както и на ресурсите, които ще бъдат използвани, в точно определени срокове в

краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план;

26. счита, че един цялостен подход към външната дейност на Съюза изисква наред с другото по-добро синхронизиране и взаимно подсилване на ОВППС и Европейската политика за съседство (ЕПС); приветства в тази връзка съвместната политическа реакция на Комисията и ЕСВД на събития в региона на южното съседство, пример за което е съвместното съобщение от 25 май 2011 г.; счита освен това, че многостранните структури на ЕПС трябва да се консолидират и развият по-стратегически с цел ефективно утвърждаване на приоритетите на външната политика на Съюза; твърди, че предвид централното положение на „ефективните многостранни отношения“ във външната дейност на Съюза, ЕСВД и Комисията следва да проучат жизнеспособността на многостранната основа на ЕПС, която да послужи като рамка за организиране на политическите отношения в разширена Европа;

СТРАТЕГИЧЕСКИ ПРИОРИТЕТИ: КОНЦЕНТРИЧНИ КРЪГОВЕ НА МИРА, СИГУРНОСТТА И СОЦИАЛНО-ИКОНОМИЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ

27. счита, че стратегическите интереси, цели и общи насоки, които ще бъдат постигнати чрез ОВППС, трябва да се основават на осигуряването на мир, сигурност и благоденствие за гражданите на Европа и извън нея, на първо място в съседните държави, но също и в по-отдалечени райони, ръководени от принципите, които вдъхновиха създаването на самия ЕС, включително демокрацията, правовата държава, универсалността и неделимостта на правата на човека и основните свободи, зачитането на човешкото достойнство, равенството и солидарността и зачитането на международното право и на Устава на Организацията на обединените нации, включително прилагането на принципа на отговорност за защита;
28. продължава да подкрепя потенциалното разширяване на Европейския съюз с всяка европейска държава, която зачита ценностите на Съюза и поема ангажимент да ги насърчава и която желае и може да изпълни критериите за присъединяване;
29. отбелязва, че Съюзът с времето е изградил взаимоотношения с държави и регионални организации на различна договорна и правна основа, някои от които се определят с термина „стратегически“; отбелязва, че няма ясна формула за определяне на избора на Съюза на стратегически партньор и че когато се прави такъв избор Парламентът нито е информиран, нито с него се провеждат консултации; отбелязва, че насърчаването на истински и отговорни двустранни отношения може да бъде важно средство за укрепване на силата за външната политика на ЕС както на регионално равнище, така и в рамките на многостранни форуми, и поради това изборът на стратегически партньори заслужава внимателно обсъждане с оглед на ценностите и стратегическите цели, които Съюзът иска да си постави;
30. поради това счита, че бъдещите решения относно стратегическите партньори следва да се вземат внимателно в съответствие с приоритетите на външната политика на Съюза или спрямо дадена държава или регион, или в рамките на международните форуми и че следва да се обърне дължимото внимание на

изтичащи партньорства, които губят своята актуалност или имат обратен ефект; поради това призовава за последващ дебат с Парламента във връзка с разискванията на Европейския съвет от септември 2010 г. относно стратегическите партньорства, както и за това Парламентът редовно да бъде уведомяван преди вземането на решения за бъдещи партньорства, по-специално когато такива партньорства получават финансова подкрепа от бюджета на Съюза или са свързани с по-тесни договорни отношения с ЕС;

31. счита, че за да може Съюзът ефективно да осигури на гражданите мир, сигурност и социално-икономическо развитие в силно конкурентна, променяща се и непредвидима международна политическа обстановка, е важно ограничените ресурси на Съюза да се насочат към стратегическите приоритети, като се започне от предизвикателствата в близост до ЕС, по-конкретно в държавите, обхванати от процеса на разширяване, съседните държави, и се продължи в посока навън, описвайки концентрични кръгове, които включват, където е уместно, ролята и относителното влияние на регионалните организации;
32. счита, че спазването на поетите в рамките на разширяването ангажименти и демонстрирането на отговорност към нашите съседи ще укрепи доверието в глобалния обхват на Съюза; отново заявява ангажимента на ЕС към ефективните многостранни отношения, като системата на ООН заема централно място в тях, и подчертава, че е важно да се работи с други международни партньори, за да се отговори на международните кризи, заплахи и предизвикателства;

– **Западните Балкани**

33. подкрепя стратегиите на ЕС за Западните Балкани, включващи перспективата за разширяване на ЕС, насърчаващи демократизацията, стабилизацията, мирното разрешаване на конфликти и социално-икономическото обновяване както на отделните държави, така и на региона като цяло; със загриженост отбелязва, че политическата нестабилност, институционалните слабости, широко разпространената корупция, организираната престъпност и нерешените регионални и двустранни проблеми възпрепятстват по-нататъшния напредък на някои държави в процеса на интеграция с ЕС; затова призовава ЕС да предприеме в процеса на интеграция по-енергични мерки във връзка с тези въпроси, в съответствие с Устава на ООН, както и да укрепи централната си роля в региона;
34. потвърждава подкрепата си за подобряване на процеса на присъединяване на Западните Балкани, като той бъде ориентиран в по-голяма степен към постигане на показателите, стане по-прозрачен, включи повече взаимна отговорност и бъдат въведени ясни показатели; призовава ЕС да положи нови, убедителни и истински усилия за съживяване на процеса на разширяване, както и да продължава да дава приоритет на следните условия: конструктивен политически диалог, добросъседски взаимоотношения, икономическо развитие, укрепване на правовата държава, включително гарантиране на свободата на изразяване на мнение и зачитане на правата на лицата, принадлежащи към националните малцинства, ефективна борба срещу корупцията и организираната престъпност, повишаване на ефективността и независимостта на съдебната система,

подобряване на административния капацитет за прилагане на свързаното с достиженията на правото на Общността законодателство, справяне с междуетническото и междурелигиозното напрежение и разрешаване на въпроса за положението на бежанците и вътрешно разселените лица, както и разрешаване на открити двустранни и регионални въпроси;

35. освен това счита, че е от съществено значение външната политика на ЕС, насочена към даден регион, в който наскоро е имало въоръжен междуетнически конфликт, да насърчава атмосфера на толерантност, зачитане на правата на лицата, принадлежащи към малцинствата, политики и законодателство за недискриминация, добросъседски взаимоотношения и регионално сътрудничество, включително посредством по-интегрирана образователна система (междурегионален обмен на студенти) и сътрудничество в научната област като предпоставки за европейската стабилност и като средство за улесняване на помиряването;
36. приветства промените в мисията EULEX и нейното пренасочване към върховенството на закона и изпълнителния мандат; очаква тя да функционира в пълна степен на цялата територия на Косово, включително в северната част, и да засили борбата срещу корупцията на всички равнища, в това число срещу организираната престъпност;

– **Турция**

37. приветства положителната програма на Комисията за отношенията между ЕС и Турция; изразява безпокойство относно положението в редица области, особено по отношение на свободата на изразяване на мнение, върховенството на закона, правата на жените в Турция, бавния напредък към нова гражданска конституция и, в допълнение, разделението в турското общество; изтъква, че Турция е не само страна кандидатка, но и важен стратегически партньор и съюзник от НАТО; поради това призовава да се засили съществуващият политически диалог с Турция във връзка с решенията, които се вземат в областта на външната политика, и с целите, които са от взаимен интерес; подчертава, че е от значение Турция да бъде насърчавана да осъществява външната си политика в рамка на добросъседски отношения, диалог и координация с Европейския съюз с цел създаване на ценни взаимодействия и укрепване на потенциала за положително въздействие, в частност по отношение на подкрепата за процеса на реформи в арабския свят; изразява надежда, че ще има подобрение в условията за отваряне на нови глави в преговорите за членство (например, ратифицирането и прилагането на протокола от Анкара);

– **Регионът на южното съседство и Близкият изток**

38. призовава принципите, на които се основава новият подход на ЕПС, както е изложено от ЗП/ВП и Комисията в съвместното съобщение от 25 май 2011 г., по-специално принципите „повече усилия за повече помощ“, диференциация и взаимна отчетност, и „партньорство с обществото“, да са напълно работещи и подкрепата на Съюза да е изцяло приведена в съответствие с този нов подход; припомня, че съвместното съобщение „Изпълнение на ангажиментите по новата Европейска политика за съседство“ от 15 май 2012 г. посочва следните

предизвикателства, пред които са изправени държавите от региона: устойчива демокрация, приобщаващо икономическо развитие и растеж, мобилност, регионално сътрудничество и върховенство на закона;

39. припомня, че регионът на южното съседство е от изключително значение за Европейския съюз, подчертава необходимостта от укрепване на партньорството между ЕС и съседните държави и техните общества в подкрепа на прехода към устойчиви демокрации и настоятелно призовава за постигане на по-добър баланс между подхода, ориентиран към пазара, от една страна, и подхода, насочен към хората, и социалния подход, от друга, в реакцията на ЕС на Арабската пролет; поради това призовава за насочване в по-голяма степен на вниманието върху правата на човека, върховенството на закона, заетостта (по-специално безработицата сред младежите), образованието, обучението и регионалното развитие, с цел да се помогне за облекчаване на настоящата социална и икономическа криза в тези държави и да се предостави необходимото съдействие за подпомагане на укрепването на доброто управление и демократичните политически реформи и на социално-икономическото развитие; подчертава освен това, че е важно да се подкрепя изграждането на институционален капацитет и ефективна публична администрация, включително за парламентите на тези държави, независима съдебна система, укрепването на организациите на гражданското общество и независимите медии, както и формирането на плуралистични политически партии в система, която е светска във възможно най-голяма степен и в която правата на жените се зачитат изцяло, и където има подчертано подобрене по отношение на ключови основни права, като свободата на вероизповеданието в неговите индивидуални, колективни, публични, частни и институционални аспекти;
40. отново заявява, че икономическите, политическите, социалните, културните и всякакъв друг вид отношения между ЕС и държавите от ЕПС трябва да се основават на равно третиране, солидарност, диалог и зачитане на специфичните асиметрии и характеристики на всяка държава;
41. счита, че оценката на цялостния напредък на държавите партньори трябва да се основава на взаимна прозрачност и на равнището на ангажимента за реформи, както и на ясно определени и съвместно одобрени сравнителни показатели, които определят срокове за осъществяване на реформите, както е предвидено в плановете за действие; тези сравнителни показатели следва да служат за основа на редовно и, когато е възможно, съвместно наблюдение и оценка, в които гражданското общество участва в пълна степен, с цел да се гарантира ефективно и прозрачно прилагане на политиките;
42. подчертава значението на Съюза за Средиземноморието като инструмент за институционализацията на отношенията с региона на южното съседство; подчертава необходимостта от преодоляване на парализата, в която е изпаднала тази организация; приветства направените промени по отношение на европейското съпредседателство и изразява надежда, че динамичният характер на новия генерален секретар ще допринесе за напредък в изпълнението на определените проекти;

43. припомня ангажимента на ЕС към мирния процес в Близкия Изток и неговата подкрепа за „двудържавно“ решение, включващо държавата Израел и една независима, демократична, съседна и функционираща палестинска държава, които живеят една до друга в мир и сигурност;
44. припомня, че разрешаването на конфликта в Близкия изток е от основен интерес за Европейския съюз, както и за самите страни по него и за по-широкия регион; затова подчертава, че необходимостта от напредък в мирния процес е още по-неотложна предвид настоящите промени в арабския свят;

- **Иран**

45. подкрепя двупистовия подход на Съвета, насочен към намирането на дипломатическо решение, тъй като това е единственият приложим подход към иранския ядрен въпрос; припомня, че санкциите не представляват цел сами по себе си; призовава държавите от ЕС3+3 и Иран да продължат да участват в преговорите и призовава преговарящите да постигнат компромис; припомня, че в съответствие с основния принцип на Договора за неразпространение на ядреното оръжие Иран има право да обогатява уран за мирни цели и да получава техническа помощ за тази цел; изразява загриженост, че може да започнат военни действия и затова настоятелно призовава всички страни да постигнат мирно решение при спазване на Договора за неразпространение на ядреното оръжие;
46. призовава освен това Съвета да разгледа положителни мерки към Иран в замяна на ангажимента на Иран да ограничи обогатяването на уран под 5 %, да изнася всички запаси от уран над това равнище за преработване в ядрено гориво за граждански ядрени цели и изцяло да разкрие всички аспекти на ядрената си програма на Международната агенция за атомна енергия (МААЕ), така че МААЕ да може да удостовери, че ядрената програма на Иран е изцяло гражданска; призовава ЗП/ВП и Съвета да започнат отново дипломатически преговори по други въпроси от взаимен интерес за ЕС и Иран, като регионалната сигурност, правата на човека, положението в Сирия, Афганистан, Ирак и Персийския залив;
47. призовава в тази връзка за постоянни и упорити усилия от страна на ЗП/ВП и Съвета за реализиране на широка програма с Иран, която включва, освен ядрения въпрос, правата на човека и регионалната сигурност; подчертава, че е необходимо политиката на ЕС спрямо Иран да изразява солидарност с всички, които се противопоставят на репресиите и се борят за основни свободи и демокрацията; настоява, че присъствието на ЕС на място би могло да гарантира, че държавите членки, както и ЕС, правилно преценяват развитието във всяка област и общуват с иранските органи; в тази връзка призовава за откриване на делегация на ЕС в Техеран в подходящия момент;

- **Либия**

48. призовава ЗП/ВП да осигури бързо разполагане в Либия на достатъчно персонал и институционален опит, за да помогне на Либия да посрещне своите нужди и да отговори на исканията на Либия в областта на изграждането на капацитет, управлението, гражданското общество и развитието; настоятелно призовава ЕС да

подкрепи демократичния преход в Либия във всички области и призовава ЗП/ВП да гарантира, че държавите членки действат координирано, в съответствие с принципите и ценностите на ЕС и със стратегическите интереси при задоволяване на потребностите и исканията на Либия;

- **Сирия**

49. настоятелно призовава ЗП/ВП, Съвета и държавите членки да се ангажират с търсене на решение на кризата в Сирия; призовава ЗП/ВП да гарантира, че държавите членки действат единно и координирано в Съвета за сигурност на ООН, който представлява подходящия форум за обсъждане на евентуална международна намеса в Сирия, подкрепена от ООН; освен това настоятелно призовава ЗП/ВП да увеличи усилията за оказване на дипломатически натиск върху Русия и Китай за преодоляване на безизходното положение по отношение на Сирия в Съвета за сигурност; призовава ЗП/ВП и Комисията да проучат всички начини за предоставяне и увеличаване на хуманитарната помощ, за да се отговори на потребностите в съседните държави, които са най-засегнати от кризата в Сирия, по-специално от притока на бежанци;

– **Източните съседи на Съюза**

(Ex AM 173+AM174+AM175+AM176(Or. EN) of FdR
K:\afet\am\906\906676EN.doc){AM\EN\906676}

50. припомня, че източните съседи на Съюза са от стратегическо значение; призовава за полагане на повече усилия и по-голям политически ангажимент за постигане на целите на Източното партньорство, както се заявява в Декларацията от Прага и в заключенията от срещата на високо равнище във Варшава и се припомня в съвместното съобщение, озаглавено „Източно партньорство: Пътна карта за срещата на върха през есента на 2013 г.“ от 15 май 2012 г., включително, по-специално, ускоряване на политическото асоцииране и икономическото интегриране и повишаване на мобилността на гражданите в сигурна и добре управлявана среда; счита, че Съюзът следва по-конкретно да продължи преговорите и да сключи споразумения за асоцииране с източните партньори, които насърчават мобилността посредством партньорства за мобилност и диалог за визовия режим и които гарантират постоянен напредък при приемането и осъществяването на реформите, в тясно сътрудничество с Парламентарната асамблея Евронест; подчертава, че всички решения се придружават от разпределянето на съответни финансови ресурси и призовава за подобряване на решаването на тези въпроси в рамките на партньорството за модернизация;

51. въпреки това изразява съжаление, че положението като цяло по отношение на демократичните стандарти и зачитането на правата на човека в държавите от Източното партньорство почти не отбелязва напредък; освен това подчертава, че пълното развитие на Източното партньорство може да се реализира само след като бъдат разрешени всички замразени конфликти; призовава, в тази връзка, за по-активно участие на ЕС в съответните мирни процеси с оглед започване на осъществими инициативи, чиято цел е преодоляване на сегашните безизходни положения, улесняване подновяването на диалога между страните и създаване на

условия за цялостно и дългосрочно разрешаване на конфликтите;

52. призовава в тази връзка за непрекъснат и сериозен ангажимент от страна на ЕС при разрешаването на „замразените конфликти“ в региона, в сътрудничество с други важни партньори от региона, особено за излизане от безизходицата по отношение на конфликта в Нагорни Карабах, и вземането на участие в пълна степен в подкрепата на всяко евентуално последвало мирно споразумение; счита, че конфликтът в Приднестровието може и следва да бъде решен по мирен начин и изисква ЕС да продължи да допринася за този процес, който също така представлява възможност за проверка на добрата воля на партньорите от региона;

- **Молдова**

53. приветства многостранните усилия на Република Молдова за приближаване към ЕС, по-специално чрез напредък във вътрешните политически реформи и чрез предприемане на значими положителни стъпки в преговорите по конфликта в Приднестровието във формат 5+2;

- **Украйна**

54. подчертава, че макар Споразумението ЕС-Украйна да беше парафирано, то може да бъде подписано и ратифицирано само ако Украйна изпълни необходимите изисквания, т.е. ако гарантира зачитането на правата на малцинствата, прилага върховенството на закона - чрез укрепване на стабилността, независимостта и ефективността на институциите, които го гарантират, и ако показва зачитане на правата - и сложи край на преследването - на опозицията, като по този начин създаде истински плуралистична демокрация; призовава ЗП/ВП и Комисията да гарантират достатъчно финансови средства за подпомагане на допълнителни мисии за наблюдението на предстоящите парламентарни избори в Украйна; призовава украинския парламент да измени наказателния кодекс, който датира от съветски времена, като премахне наказателни санкции за явни политически актове, извършвани от държавни функционери при изпълнение на служебните им задължения;

- **Беларус**

55. призовава беларуските органи да освободят всички политически затворници; призовава развитието на взаимоотношенията с органите на Беларус да бъде обвързано с напредъка във връзка със зачитането на принципите на демокрацията, правовата държава и правата на човека; припомня, че не може да има напредък в диалога между ЕС и Беларус, докато всички политически затворници не бъдат освободени и реабилитирани; в същото време приветства усилията на ЕС и на неговата делегация в Минск за търсене на връзки и по-силно ангажиране с обществото в Беларус, включително чрез „Европейски диалог за модернизация“, облекчени процедури за издаване на визи и повишено участие на гражданите на Беларус в програми на ЕС;

- **Южен Кавказ**

56. отбелязва постигнатия значителен напредък в рамките на Източното партньорство в укрепването на отношенията между Европейския съюз и Армения, Азербайджан и Грузия; призовава за допълнителни стъпки за задълбочаване на отношенията на ЕС с трите южнокавказки държави;

- **Стратегията за Черноморския регион**

57. подчертава стратегическото значение на Черноморския регион за Съюза и отново призовава Комисията и ЕСВД да изработят стратегия за Черноморския регион, която определя интегриран цялостен подход на ЕС за предприемане на действия във връзка с предизвикателствата и възможностите на региона;

Русия

58. подкрепя политиката на Съюза за ангажиране от ключово значение с Русия; счита, че Русия е важен стратегически партньор и съсед, но продължава да има опасения относно ангажираността на Русия по отношение на зачитането на върховенството на закона, плуралистичната демокрация и правата на човека; изразява съжаление, по-специално, за продължаващите заплахи, тормоз и арести на представителите на опозиционните сили и неправителствени организации, неотдавнашното приемане на закон относно финансирането на НПО, както и увеличаващия се натиск върху свободните и независими медии; в тази връзка призовава ЕС да изисква непрестанно от руските органи да спазват своите задължения като член на Съвета на Европа и на ОССЕ; подчертава, че укрепването на върховенството на закона във всички области на обществения живот на Русия, включително и на икономиката, ще бъде конструктивен отговор на нарастващото недоволство, изразено от много руски граждани, и е необходимо за изграждане на истинско и градивно партньорство между ЕС и Русия; подчертава готовността на ЕС да допринесе за партньорството за модернизация и за всеки приемник на сегашното споразумение за партньорство и сътрудничество, което е свързано с напредъка на Русия по отношение на правата на човека, върховенството на закона и плуралистичната демокрация;

59. счита, че най-добрата основа за по-тясно партньорство следва да бъде амбициозно и всеобхватно ново споразумение за партньорство и сътрудничество, включващо глави относно политическия диалог, търговията и инвестициите, сътрудничеството в областта на енергетиката, диалога в областта на правата на човека, правосъдието, свободата и сигурността; подчертава необходимостта от изграждане на истинско партньорство между обществото на ЕС и обществото на Русия и в тази връзка приветства напредъка в изпълнението на „Общи стъпки към безвизов режим на пътуване“, договорени между ЕС и Русия;

60. призовава ЗП/ВП и Съвета да работят с Русия и Китай за преодоляване на различията, включително в рамките на Съвета за сигурност на ООН, в оценката на положението в Сирия с общата цел за прекъсване на цикъла на насилие, избягване на гражданска война и намиране на трайно мирно решение в Сирия; приветства сътрудничеството с Русия в преговорите във формат ЕС3+3 с Иран, за да се попречи на Иран да придобие ядрени оръжия;

61. призовава ЕС и Русия да работят заедно за постигане на по-голяма стабилност, разширяване на политическото сътрудничество и икономическото развитие в общите зони на съседство, при взаимно зачитане на суверенните права на всяка страна да избира своите условия на сигурност;
62. подчертава, че тъй като държавите членки са започнали да свързват и интегрират своите национални пазари чрез инвестиции в инфраструктурата и приемането на общи регламенти, следва да се положат също така непрекъснати усилия за сътрудничество с Русия, за да се определят градивни и взаимно приемливи мерки, насочени към намаляване на несъответствията между двата енергийни пазара;
63. изразява безпокойство относно неотдавнашното свръхмилитаризиране на Калининград, което води до нарастваща несигурност около територията на ЕС;

– **Централна Азия**

64. подкрепя насърчавания от ЕС регионален подход в Централна Азия, което е важно за справяне с регионалните измерения на проблемите, включително организираната престъпност, трафика (на наркотици, радиоактивни материали и хора), тероризма, природните и предизвикани от човека бедствия и управлението на водните и енергийните ресурси; въпреки това изразява съжаление относно липсата на значителен напредък, което само отчасти се дължи на ограничените налични финансови ресурси; призовава съответно тази ангажираност да бъде твърда и да зависи (като се следва принципът „повече в замяна на повече“) от напредъка по отношение на демократизацията, правата на човека, доброто управление, устойчивото социално-икономическо развитие, върховенството на закона и борбата срещу корупцията; подчертава, че регионалният подход не следва да подкопава индивидуалните усилия за по-напредналите държави; отбелязва, че Стратегията на ЕС за сътрудничество с Централна Азия определя седем приоритета, но предоставя твърде ограничени ресурси за постигане на въздействие във всички области на политиката; призовава ЕС да определи приоритетите по-добре според наличните ресурси; припомня значението на региона от гледна точка на икономическото сътрудничество, енергетиката и сигурността, но подчертава, че е важно да се гарантира, че сътрудничеството за развитие не е подчинено на интереси в областта на икономиката, енергетиката или сигурността; подчертава все пак значението на диалога на ЕС с държавите от Централна Азия по въпроси на регионалната сигурност, по-специално във връзка с положението в Афганистан и възможна ескалация в отношенията между Узбекистан и Таджикистан; предлага ЕС да проучи възможностите за обединяване на ресурси с действащите в региона държави членки;
65. отбелязва, че цялостната ситуация по отношение на правата на човека, трудовите права, липсата на подкрепа за гражданското общество и състоянието на правовата държава остава обезпокоителна; призовава за засилване на диалога за правата на човека и за повишаване на неговата ефективност и резултатност посредством тясното сътрудничество и участието на организации на гражданското общество в подготовката, наблюдението и осъществяването на такъв диалог; призовава ЕС и ЗП/ВП да направят публично достойние случаите с политическите затворници и

осъдените на затвор защитници на правата на човека и журналисти, както и да призват за незабавно освобождаване на всички политически затворници и за честни и прозрачни съдопроизводства за останалите; призовава инициативата в областта на правовата държава да подобри прозрачността по отношение на организациите на гражданското общество и да включи ясни цели, за да направи възможна една прозрачна оценка на нейното прилагане и резултати;

66. отбелязва, че богатите на енергийни и други ресурси държави от Централна Азия предоставят потенциално значим източник за диверсификация на ресурсите и пътищата на доставка на ЕС; отбелязва, че ЕС е надежден потребител и че държавите производителки трябва да докажат своята надеждност като доставчици на държавите потребителки и на чуждите инвеститори, като, наред с другото, създадат равнопоставени условия на конкуренция за националните и международните корпорации в съответствие с принципите на правовата държава; призовава ЕСВД и Комисията да продължат да подкрепят енергийните проекти и да насърчават обсъждането на важни цели като Южния коридор и транскаспийския тръбопровод, без да пренебрегват принципите на добро управление и прозрачност като печеливши за всички елементи в сътрудничеството в областта на енергетиката между ЕС и държавите партньори;
67. подчертава, че експлоатацията и управлението на природните ресурси и особено на водите, все още са спорен въпрос в региона и източник на нестабилност, напрежение и потенциални конфликти; приветства в тази връзка Инициативата на ЕС за водите в Централна Азия, но призовава за по-ефективен и конструктивен диалог между планинските държави, които се намират нагоре по течението на реките и намиращите се надолу по течението държави, с оглед намиране на стабилни и устойчиви начини за справяне с водните проблеми и до сключване на всеобхватни и дълготрайни споразумения за съвместно използване на водите;

- **Афганистан**

68. изразява загриженост във връзка с възобновяването на насилието след провала на мирните преговори; подчертава значението на подрегионалния подход за Централна Азия с цел справяне с трансграничния трафик на хора и стоки и за борба с незаконното производство и трафик на наркотици, което е основен източник на финансиране за организираната престъпност и тероризма; призовава за по-добро сътрудничество между държавите членки, участващи в мисията ISAF на НАТО, за да се гарантира ефективността на интервенцията; призовава за повече усилия в подкрепа на изграждането на капацитет на правителството на Ислямска република Афганистан и нейните национални сили за сигурност, както и за оказване на помощ на населението в процеса на селскостопанско и социално-икономическо развитие, за да може държавата да поеме пълна отговорност за сигурността си след завършването на предаването на задачите по вътрешната сигурност на въоръжените сили на Афганистан след края на 2014 г.;
69. отбелязва, с голяма загриженост за засегнатото население, че военната намеса в Афганистан не доведе до изграждането на устойчива държава с демократични структури, подобряване на условията на живот за мнозинството, особено жените

и момичетата, и замяна на производството на наркотици с други форми на земеделие, а вместо това въввлече държавата в безпрецедентно равнище на корупция; призовава ЕС и държавите членки, предвид ускореното изтегляне на европейските войски приоритетно да подготвят план за безопасността на афганистанците, които отблизо подкрепяха усилията на ЕС за изграждане на държава и чието съществуване би могло да е под заплаха след напускането на европейските сили, по-специално жените активистки; призовава ЕСВД да направи безпристрастна оценка на политиката на ЕС и държавите членки в Афганистан от 2001 г. досега и да представи до края на годината реалистичен план за бъдещата дейност на ЕС в региона;

70. подчертава необходимостта от засилено сътрудничество с държави като Русия, Пакистан, Индия и Иран, когато се решават предизвикателствата в Афганистан, особено свързаните с трафика на наркотици, тероризма и риска от разпространение към съседни държави и в региона;

– **Северна и Южна Америка**

• **САЩ**

71. изразява твърдото си убеждение, че САЩ са най-важният стратегически партньор на ЕС; затова настоятелно призовава ЕС да даде ясен политически приоритет на задълбочаването на трансатлантическите отношения на всички равнища;
72. подчертава огромното значение на трансатлантическите отношения; счита, че провеждането на редовни срещи на високо равнище между ЕС и САЩ би предоставило възможност за определяне на общи цели и за координиране на стратегии относно заплахи и предизвикателства от световно значение, включително, наред с другото, икономическото управление и относно разработването на общ подход към бързоразвиващите се сили; приветства доклада на работната група на високо равнище по въпросите на заетостта и растежа; счита, че Трансатлантическият икономически съвет (ТИС) и Трансатлантическият диалог между законодателите (ТДЗ) следва да излязат със становище относно стратегическата ангажираност на ЕС и САЩ с БРИКЮ (Бразилия, Русия, Индия, Китай, Южна Африка) и с други бързоразвиващи се държави, с АСЕАН, Африканския съюз, Меркосур, Андската общност и Общността на латиноамериканските и карибските държави (CELAC) относно начините за насърчаване на регулаторното сближаване с тези държави; подчертава значението на ТИС, в качеството му на компетентен орган за засилване на икономическата интеграция и регулаторното сътрудничество, и на ТЗД, като форум за парламентарен диалог и за съгласуване на парламентарната работа и от двете страни по въпроси от общ интерес, особено по законодателство, свързано с трансатлантическия пазар; припомня необходимостта от създаване, без понататъшно отлагане, на Трансатлантически политически съвет като специален орган за систематични консултации и съгласуване на високо равнище в областта на външната политика и сигурността между ЕС и САЩ, успоредно с НАТО;
73. отбелязва, че САЩ постепенно пренасочват основното си внимание, политически и икономически инвестиции и военни ресурси към тихоокеанските държави,

предвид нарастващото световно и регионално значение на Китай, Индия и други бързо развиващи се държави в Азия; освен това отбелязва, че Азия следва да играе по-важна роля във външнополитическия дневен ред на ЕС и държавите членки; поради това призовава за по-голямо съгласуване на политиките на САЩ и ЕС спрямо Китай, Индия и други бързоразвиващи се държави в Азия, с оглед избягване на разделянето на съответните им подходи към основните политики;

74. счита, че САЩ ще продължат да дават своя важен принос за колективната сигурност на евро-атлантическия регион и потвърждава неизменно важното значение на трансатлантическата връзка за сигурност; изтъква, че в променящата се геостратегическа и икономическа обстановка изграждането на по-силни европейски способности в областта на сигурността и отбраната е важен начин за укрепване на трансатлантическата връзка;

- **Латинска Америка**

75. призовава за разширяване на политическия диалог между ЕС и Латинска Америка на всички нива, включително срещите на високо равнище на държавните ръководители и Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея (Евролат) като важен инструмент за постигане на политическо съгласие; призовава поемането на политически ангажименти на срещите на високо равнище между ЕС и Латинска Америка да бъде придружавано от предоставяне на съответните финансови ресурси; изразява дълбоката си загриженост относно факта, че Аржентина наскоро национализира голяма петролна компания (YPF) с испански мажоритарен собственик и предприе също така изключително непозволителни ходове по отношение на британските Фолклендски острови;

76. предлага да се проучи възможността за по-тесно сътрудничество, особено икономическо сътрудничество, между Северна и Южна Америка и ЕС с цел създаване на общо споразумение за свободна търговия;

77. призовава за засилване на съществуващия диалог по правата на човека с по-активно участие на Парламента, както и за започването на диалог за засилване на сътрудничеството за справяне с важни предизвикателства, свързани със сигурността, сред които не на последно място разрушителното въздействие на организираната престъпност и на свързаната с наркотици престъпност върху държавните институции и сигурността на хората; отбелязва, че 7-та среща на високо равнище на държавните и правителствени ръководители от Латинска Америка и Карибския басейн и от Европейския съюз, която ще се проведе в Чили през януари 2013 г., ще бъде добра възможност за представяне на нови идеи за партньорство между двата региона в редица политически и социално-икономически области;

78. подчертава, че социалното сближаване следва да остане основен принцип в стратегията за сътрудничество за развитие за Латинска Америка не само поради социално-икономическите му аспекти, но и поради неговата значимост за укрепването на демократичните институции в региона и принципите на правовата държава; отбелязва също така, че е необходимо по-нататъшно сътрудничество за развитие между ЕС и държавите със среден доход от Латинска Америка с цел

справяне със значителните неравенства, които продължават да съществуват в региона; призовава за засилване на тристранното сътрудничество и сътрудничеството юг—юг с държавите от Южна Америка;

79. отбелязва значителното въздействие на възхода на Бразилия в региона и в световен мащаб, съчетаващ икономически и социални програми с демокрация, принципите на правовата държава и зачитане на основните свободи; призовава за укрепване на стратегическото партньорство и политическия диалог между ЕС и Бразилия;
80. приветства предстоящото подписване на споразумението за асоцииране с Централна Америка и подлагането му на процедурата за одобрение в Европейския парламент; подчертава факта, че като първи за ЕС всеобхватен междурегионален договор то извежда отношенията на ново равнище и насърчава регионалния подход, както и регионалната интеграция на Латинска Америка; заявява своето намерение да наблюдава отблизо прилагането на споразумението, и по-конкретно неговото въздействие върху положението с правата на човека и правовата държава в Централна Америка;
81. приветства предстоящото подписване на търговското споразумение между Европейския съюз и Колумбия и Перу и подлагането му на процедурата за одобрение в Европейския парламент; припомня, че на това споразумение не може да се гледа като на окончателна рамка за отношенията на ЕС с тези държави, а като на още една стъпка към глобално споразумение за асоцииране, оставяща вратата отворена за присъединяването на други държави от Андската общност към него;
82. припомня следователно, че целта на ЕС е подписването на споразумение за асоцииране с всички членове на Андската общност; счита, че споразумението за асоцииране с МЕРКОСУР ще представлява решителен напредък в стратегическите отношения с Латинска Америка, при условие че се основава на принципите на свободната и справедлива търговия и правна сигурност на инвестициите, на зачитането на международните, трудовите и екологичните стандарти и на бъдещо доверие поведение между партньорите;
83. изразява съжаление, че предложенията на Комисията за регламент за прилагане на схема на общи тарифни преференции и инструментът за сътрудничество за развитие пренебрегват стратегическия характер на отношенията с Латинска Америка, тъй като изключват голям брой уязвими държави от региона; припомня, че някои държави в Латинска Америка са на челните места в света по отношение на неравенството в доходите на глава от населението и че продължаващото неравенство се проявява в контекст на ниска социално-икономическа мобилност; счита, че посланието, което ЕС изпраща към региона, е много тревожно, тъй като на практика то представлява декларация, че Съюзът не му отдава заслуженото внимание, въпреки множеството поети политически и търговски ангажименти и общите глобални интереси;

– **Африка**

84. отбелязва, че Съвместната стратегия Африка-ЕС първоначално е била насочена към Африканския съюз (АС) и техническата подкрепа за изграждане на институционален капацитет и политики в сферата на мира и сигурността, правата на човека, насърчаването на демокрацията, принципите на правовата държава и постигането на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР); припомня, че при все че този цялостен подход остава валиден, съществува належаща необходимост да се излезе извън границите на изграждането на институционален капацитет на континентално равнище и се премине към създаване на политическо партньорство за мир, сигурност и социално-икономическо развитие на регионално и подрегионално равнище; призовава за разширяване на тези политически партньорства, така че да се включат регионалните икономически общности, не само като стратегия за укрепване на Африканския съюз, но също и като средство за задълбочаване на партньорството между ЕС и Африка на регионално и подрегионално равнище, като по този начин се предприемат мерки във връзка с политическите интереси, интересите, свързани със сигурността, и икономическите интереси на африканските и европейските граждани; изразява съжаление за влошаването на положението, предизвикано от преврати като тези в Мали и Гвинея Бисау, от гледна точка на демократичните принципи и цели, за които се застъпват АС, ЕС и ООН; призовава за спешно възстановяване на конституционния ред в тези държави;
85. отбелязва стратегиите на ЕС за Африканския рог и за региона Сахел; счита, че трябва да се обърне внимание на структурните причини за конфликта в тези региони, за да се прокара път за жизнеспособно мирно решение на проблемите и да се осигури по-добра перспектива на населението, което предполага гарантиране на справедлив достъп до ресурси, устойчиво развитие на регионите и преразпределение на богатствата; призовава за оценка на политиките на Съюза там, където се насочват значителна помощ за развитие и дипломатически ресурси, за да се прецени въздействието върху населението; призовава също така за по-близко асоцииране между Европейския парламент, Панафриканския парламент и регионалните парламентарни организации, което да гарантира по-висока отчетност за политическите и бюджетните решения спрямо гражданите и на двата континента, както и да послужи за основа за измерване и оценка на напредъка в прилагането на политиките;
86. изразява дълбока загриженост относно напрежението между Судан и Южен Судан; призовава и двете страни да покажат политическа воля за разрешаване на останалите след разделянето им нерешени проблеми помежду им въз основа на пътната карта, одобрена в Резолюция 2046 (2012) от 2 май 2012 г. на Съвета за сигурност на ООН; подчертава, че дългосрочната стабилност в региона изисква нова единна, всеобхватна международна стратегия, в която ЕС ще играе роля, заедно с други глобални и регионални участници, и която ще се съсредоточи не само върху въпроси относно отношенията север-юг и положението в Южен Кордофан и Сини Нил, но също така и върху дълго отлагания процес на реформи в Судан и задълбочаването на демократичните реформи в Южен Судан;
87. припомня своята резолюция от 25 ноември 2010 г. относно положението в Западна Сахара; настоятелно призовава Мароко и фронта Полисарио да

продължат преговорите за мирно и трайно разрешаване на конфликта в Западна Сахара и потвърждава правото на народа сахрани на самоопределение и правото му да реши статута на Западна Сахара чрез демократичен референдум, съгласно съответните резолюции на Организацията на обединените нации;

– **Азия**

88. призовава ЕС да разшири и засили присъствието си в азиатско-тихоокеанския регион, по-конкретно като изтъква постиженията на демократичния преход в Индонезия – най-голямата мюсюлманска държава, и като допринася, чрез своя опит и експертен потенциал, за реализирането на многостранните инициативи във и около АСЕАН и за постепенното увеличаване на транстихоокеанските инициативи; счита, че сега ЕСВД следва в пълна степен да използва потенциала за разширяване на сътрудничеството между ЕС и Азия; счита плана за действие Бандар Сери Бегаван за укрепване на засиленото партньорство между АСЕАН и ЕС за значима първа стъпка в това отношение; също така приветства неотдавнашното парафиране на Договора за приятелство като възможност за задълбочаване на сътрудничеството, което има за цел излизане извън перспективата на търговски споразумения между ЕС и азиатските държави, подчертава, че следва да се даде по-голям приоритет на икономическото и културното взаимно обогатяване, по-конкретно чрез увеличаване на възможностите за преки инвестиции и улесняване и увеличаване на привлекателността на достъпа за студенти и изследователи; отбелязва, че това предполага стратегическо съгласуване на усилията на държавите членки и на ЕС вместо успоредни и конкурентни национални политики; отбелязва, че в контекста на азиатско-тихоокеанската регионална сигурност, включително териториалните спорове около Южнокитайско море, както и загрижеността във връзка със Северна Корея, като неутрален партньор ЕС следва да бъде активен поддръжник на намирането на стабилно и мирно решение с участието на многостранни институции;
89. призовава за бързо започване на преговори за споразумение за партньорство и сътрудничество между ЕС и Япония;

• **Китай**

90. приветства напредъка в развитието на стратегическото партньорство между ЕС и Китай, включително създаването на трети стълб – „диалог между хората“, в допълнение на диалозите по въпросите на икономиката и сигурността; подчертава растящата взаимна зависимост между икономиките на ЕС и Китай и припомня значението на бързия растеж на икономиката и влиянието на Китай за международната система;
91. отбелязва, че смяната на ръководството в Китай ще бъде основен тест за развитието на страната; отново заявява своята цел да развива всеобхватно стратегическо партньорство с Китай; призовава ЕС и неговите държави членки да бъдат по-последователни и стратегически ориентирани в съответните си послания и политики, като по този начин подкрепят развитието в положителна посока; подчертава, че това предполага премахване на несъответствията между

приоритетите на държавите членки и ЕС във връзка с правата на човека в Китай, с диалога по правата на човека и с подкрепата за организациите на гражданското общество;

- **Япония**

92. подчертава необходимостта от укрепване на отношенията на Съюза с Япония като основен международен фактор, който споделя общи демократични ценности с ЕС и е естествен партньор за сътрудничество на многостранни форуми и по въпроси от общ интерес; очаква реализацията на всеобхватното рамково споразумение и споразумението за свободна търговия;

- **Южна и Източна Азия**

93. призовава ЕС да подкрепи по-активно демократичните процеси и реформи в сферата на управлението и принципите на правовата държава в Южна и Югоизточна Азия; поради това приветства ангажираността в подкрепа на един демократичен, светски, стабилен и социално приобщаващ Пакистан; приветства първия стратегически диалог между ЕС и Пакистан, проведен през юни 2012 г., и ангажимента за провеждане на конструктивни дискусии с цел разширяване на двустранното сътрудничество и общи мнения по регионални и международни въпроси от взаимен интерес, включително по-активно ангажиране в борбата с тероризма; призовава ЕС и неговите държави членки да засилят отношенията си с Индия, въз основа на развитието на демокрацията, социалното приобщаване, правовата държава и правата на човека и приканва ЕС и Индия бързо да приключат настоящите преговори за всеобхватно споразумение за свободна търговия между ЕС и Индия, което би стимулирало европейската и индийската търговия и икономически растеж; призовава ЕС и неговите държави членки в пълна степен да подкрепят следвоенното възстановяване и икономическо развитие на Шри Ланка и в тази връзка настоятелно призовава Съвета внимателно да разгледа възможността за възстановяване на благоприятните условия за търговия на Шри Ланка с ЕС, по-специално нейния статут ОСП+ в областта на търговията; приветства активната подкрепа на ЕС за насърчаването на демокрацията в Мианмар;

94. приветства успешното приключване на президентските и парламентарните избори, проведени в Тайван на 14 януари 2012 г.; изразява задоволство от непрекъснатите усилия на Тайван за поддържане на мира и стабилността в азиатско-тихоокеанския регион; признава напредъка в отношенията между държавите в провлака, особено по отношение на подобряването на икономическите връзки, като отбелязва, че едни по-тесни икономически връзки с Тайван биха могли да подобрят достъпа на ЕС до пазара на Китай; настоятелно призовава Комисията и Съвета, в съответствие с резолюцията на Парламента относно ОВППС от май 2011 г., да предприемат конкретни стъпки за по-нататъшно укрепване на икономическите отношения между ЕС и Тайван и за улесняване на преговорите за споразумение за икономическо сътрудничество между ЕС и Тайван; отново изразява твърдата си подкрепа за пълноценното участие на Тайван в съответните международни организации и дейности,

включително в Световната здравна организация; признава, че Програмата за отмяна на визовия режим на ЕС за тайвански граждани, която влезе в сила през януари 2011 г., се оказва взаимноизгодна; насърчава задълбочаването на двустранното сътрудничество между ЕС и Тайван в области като търговията, научните изследвания, културата, образованието и опазването на околната среда;

95. призовава ЕС да повиши информираността относно сериозните нарушения на правата на човека, масовите убийства и нечовешкото отношение в трудовите и политически затворнически лагери в Северна Корея и да подкрепи жертвите на тези нарушения;

– **Многостранни партньори**

• **Г-7, Г-8 и Г-20**

96. счита, че в светлината на нарастващото значение на БРИКЮ и на други бързоразвиващи се сили, както и на формиращата се многополюсна система на глобално управление, Г-20 би могла да се окаже полезен и особено подходящ форум за постигане на консенсус, който да е приобщаващ, основан на партньорство и способен да засили сближаването, включително регулаторното сближаване; счита обаче, че Г-20 все още трябва да докаже, че е в състояние да превърне заключенията от срещите на високо равнище в устойчиви политики, насочени към особено важни предизвикателства, сред които не на последно място контрола на данъчните убежища и други предизвикателства и заплахи от глобалната финансова и икономическа криза; отбелязва в тази връзка потенциала на Г-8 да играе роля за постигането на консенсус преди срещите на Г-20; счита, че съществуването на Г-8 също следва да се използва като средство в усилията за сближаване на позициите с Русия, така че общите предизвикателства да могат да бъдат посрещнати по координиран и ефективен начин;

• **ООН**

97. призовава ЕС, като утвърждава, че многостранността е крайъгълен камък на външната политика на ЕС, да поеме водеща роля в международното сътрудничество и да подкрепя глобалното действие на международната общност; насърчава ЕС да продължи да подкрепя взаимодействията в системата на ООН, да изгражда мостове в рамките на ООН и да се ангажира в световен мащаб с регионални организации и стратегически партньори; изразява своята подкрепа за продължаване на реформата на ООН; призовава ЕС да допринесе за доброто финансово управление и бюджетната дисциплина по отношение на ресурсите на ООН;
98. поради това призовава ЕС да настоява за всеобхватна реформа на Съвета за сигурност на ООН с цел засилване на неговата легитимност, регионално представителство и ефективност; подчертава, че такъв процес на реформа може да бъде лансиран необратимо от държавите-членки на ЕС, ако, в съответствие с целите на Договора от Лисабон за засилване на външната политика на ЕС и ролята на ЕС в световния мир и сигурност, те поискат постоянно място на ЕС в разширен и реформиран Съвет за сигурност на ООН; призовава ЗП/ВП незабавно

да поеме инициативата да прикани държавите членки да разработят обща позиция с тази цел; настоятелно призовава държавите членки, до приемането на такава обща позиция, да договорят и въведат незабавно ротационна система в Съвета за сигурност на ООН, за да осигурят постоянно място на ЕС в Съвета за сигурност на ООН;

99. счита, че е важно резолюцията на Общото събрание на ООН относно участието на ЕС в работата на ОС на ООН да бъде изцяло приложена, а ЕС да действа и да предлага решения по съществени въпроси своевременно и координирано; призовава ЕС да подобри допълнително координацията на позициите и интересите на държавите-членки на ЕС в Съвета за сигурност на ООН; приветства определянето на средносрочните приоритети на ЕС в ООН и призовава за провеждане на редовни консултации с комисията по външни работи на Парламента относно годишния преглед и всяко изпълнение; подчертава необходимостта от по-силна обществена дипломация по въпросите на ООН и от по-ефективно информиране на европейската общественост за глобалната роля на ЕС;
100. изразява твърдата си убеденост относно необходимостта от изграждане на партньорства в областта на предотвратяването на конфликти, управлението на граждански и военни кризи и изграждането на мира, и съответно от по-голяма оперативност на координационния комитет ЕС-ООН в контекста на управлението на кризи; призовава ЕС и неговите държави членки да постигнат по-нататъшен напредък в задействането на принципа на отговорност за защита и да работят с партньорите от ООН за включването на тази концепция в предотвратяването на конфликти и реконструкцията след конфликти; призовава за изготвяне на междуинституционален „Консенсус относно отговорността за защита и общата политика за предотвратяване на конфликти“, наред с вече съществуващите „Консенсус относно хуманитарната помощ“ и „Консенсус за развитие“, което би могло да осигури по-голяма последователност в действията на ЕС на форумите на ООН по тези въпроси;
101. припомня, че цялостният подход към изпълнението от страна на ЕС на Резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации относно жените, мира и сигурността, приети от Съвета на Европейския съюз на 1 декември 2008 г., отчита тесните връзки между въпросите на мира, сигурността, развитието и равенството между половете и следва да бъде крайъгълен камък на ОВППС; подчертава, че ЕС последователно е призовавал за цялостно изпълнение на програмата относно жените, мира и сигурността, изложена в резолюции 1325 (2000) и 1820 (2008) на Съвета за сигурност на ООН и впоследствие подкрепена с приемането на Резолюции 1888 и 1889 (2009), както и 1960 (2010) на Съвета за сигурност на ООН, подчертавайки по-специално необходимостта от борба с насилието върху жените в ситуации на конфликт и насърчаването на участието на жените в изграждането на мира; призовава държавите членки, които все още не са приели национални планове за действие относно жените, мира и сигурността, да го направят и подчертава, че те следва да се основават на единни европейски минимални стандарти по отношение на целите, изпълнението и наблюдението в целия ЕС;

102. подчертава необходимостта от разработване на по-ефективни насоки и капацитет за посредничество посредством сътрудничество между ЕС и ООН по отношение на капацитета за посредничество с цел осигуряване на подходящи ресурси за съвременно и координирано посредничество, включително чрез осигуряване на участието на жени в тези процеси; счита, че е особено важно с оглед прилагането на политиката на ЕС за правата на човека да се развие капацитетът на Съвета на ООН по правата на човека за справяне със сериозни и спешни ситуации, свързани с правата на човека, да се засили процесът на проследяване на прилагането на препоръките от специалните процедури, както и да се укрепи процесът на всеобщия периодичен преглед; подчертава необходимостта ЕС да продължи да подкрепя Международния наказателен съд с цел да допринесе за ефективната защита на правата на човека и за борбата срещу безнаказаността;
103. призовава ЗП/ВП на ЕС и Съвета по отношение на преговорите в рамките на ООН относно Договора за търговията с оръжие (ДТО) да работят за възможно най-високите стандарти за защита на международното право в областта на правата на човека и на международното хуманитарно право чрез определянето на стандарти, които са по-високи от вече договорените на равнище ЕС и са включени в Общата позиция на ЕС относно износа на оръжие; подчертава, че следователно държавите от ЕС, които са страни по договора, трябва да се въздържат от приемане на по-ниски стандарти, които без съмнение биха попречили на успеха и ефективността на ДТО;

- **ЕС-НАТО**

104. приветства ангажиментите, поети от ЕС и НАТО за укрепване на тяхното стратегическо партньорство, потвърдени отново от Алианса в новата му стратегическа концепция и на срещата на върха в Чикаго, и изтъква напредъка, постигнат по отношение на практическото сътрудничество при операции; отбелязва, че настоящата световна и европейска икономическа криза стимулира усилията в търсене на по-рентабилни и спешно необходими оперативни способности както в ЕС, така и в НАТО; поради това призовава ЗП/ВП да бъде по-активен в насърчаването на по-нататъшни конкретни предложения за сътрудничество между организациите, включително чрез Европейската агенция по отбрана (с ръководни принципи интелигентна защита, обединяване и споделяне и цялостен подход, основани на допълване на инициативите); призовава за спешно политическо решаване на блокираното сътрудничество по договореностите от т.нар. „пакет Берлин-плюс“, което възпира перспективите за по-ефективно сътрудничество между двете организации;

- **Съвет на Европа**

105. настоятелно призовава държавите членки да изпълнят задължението си бързо да приключат преговорите за присъединяването на ЕС към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ); подчертава значението на процедурите за мониторинг на стандартите и констатациите на Съвета на Европа като основен принос за оценката на напредъка на съседните държави в осъществяването на демократични реформи;

106. подчертава факта, че присъединяването на ЕС към ЕКПЧ е историческа възможност за утвърждаване на правата на човека както като основна ценност на ЕС, така и като обща основа за неговите отношения с трети държави и изразява надежда, че той ще направи това без излишно забавяне; потвърждава отново, че присъединяването на ЕС към ЕКПЧ представлява значително постижение за допълнително укрепване на защитата на правата на човека в Европа;

- **ОССЕ**

107. подкрепя диалога за реформиране на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ), при условие че това не се случва за сметка на отслабване на съществуващи институции и механизми или на повлияване на тяхната независимост; подчертава необходимостта от поддържане на баланс между трите измерения на ОССЕ чрез тяхното последователно и цялостно развитие и чрез надграждане над вече постигнатото; освен това подчертава, че за да бъде дадено действие наистина ефективно, към заплахите и предизвикателствата във връзка със сигурността следва да се подхожда от гледна точка и на трите измерения; призовава ОССЕ да засили още повече капацитета си за гарантиране на спазването и прилагането на принципите и ангажиментите, поети от участващите в нея държави, във всичките три измерения, наред с другото и чрез засилване на механизмите за последващи действия;

- **ССПЗ**

108. очаква ЕС да създаде реално стратегическо партньорство със Съвета за сътрудничество в Персийския залив (ССПЗ), което да включва открит, редовен и конструктивен диалог и структурирано сътрудничество в областта на правата на човека и демокрацията, както и по въпросите на процеса на преход и управление на кризи в региона на южното съседство; подчертава отново, в подкрепа на тази цел, че ЕСВД следва да насочи по-голям човешки ресурс в региона и да открие делегации в основните държави от ССПЗ; подчертава, че не може правата на човека, правата на жените, правовата държава и демократичните стремления на хората в държавите от ССПЗ, от Бахрейн до Саудитска Арабия, да продължават да бъдат пренебрегвани в политиките на ЕС за региона;

- **Арабската лига**

109. признава все по-важната роля на регионалните организации, по-специално Арабската лига, но също така на Организацията „Ислямска конференция“ и Организацията за икономическо сътрудничество, и призовава ЕС да засили сътрудничеството, по-специално по въпросите, свързани с процесите на преход и управлението на кризи в региона на южното съседство; приветства усилията на ЕС в подкрепа на интеграцията на Арабската лига;

– **Тематични приоритети на ОВПС**

- **Обща политика за сигурност и отбрана**

110. подчертава, че действията в рамките на ОПСО следва да бъдат включени в една

цялостна политика, насочена към държави и региони в криза, където ценностите и стратегическите интереси на ЕС са в опасност и където операции в рамките на ОПСО биха предоставили истинска добавена стойност по отношение на насърчаването на мира, стабилността и принципите на правовата държава; подчертава и необходимостта от процес на извличане на поуки, с който да се оценява по-точно успешното осъществяване на всяка операция и дългосрочното ѝ въздействие по места;

111. отново отправя призива си към ЗП/ВП, Съвета и държавите членки да решат множеството проблеми, които пречат на гражданско-военното сътрудничество, от недостиг на квалифициран персонал до недостиг и дисбаланс при оборудването; призовава по-специално за персонал в областите на правосъдието, гражданската администрация, митниците и посредничеството, така че да се гарантира осигуряване на подходящ и достатъчен експертен опит за мисиите по ОПСО, призовава ЗП/ВП да представи конкретни предложения за справяне с недостига на персонал, по-специално при граждански операции за управление на кризи и в описаните по-горе сектори;
112. приветства призивите за повече обединяване и споделяне на ключовите военни способности, подобряване на капацитета за планиране и провеждане на мисии и операции и интегриране на гражданските и военните мисии и операции; подчертава необходимостта от постоянно подобряване на резултатите от мисиите и операциите по линия на ОПСО, в това число чрез оценка на резултати, установяване на референтни критерии, оценка на въздействието, извличане и прилагане на поуки и разработване на най-добри практики за ефективни и ефикасни действия по линия на ОПСО; изразява съжаление обаче относно политическите ограничения пред сътрудничеството, които понякога не позволяват на най-добрите практики да доведат до установяването на взаимодействия;

- **Търговия с оръжие**

113. припомня, че държавите членки са отговорни за повече от една трета от износа на оръжие по света; настоятелно призовава държавите членки да спазват не само осемте критерия на Общата позиция 2008/944/ОВППС (Кодекса за поведение на ЕС при износа на оръжие), но и принципите на политиката за развитие на ЕС; призовава да се прехвърлят на ЕС компетенциите относно правилата, уреждащи износа на оръжие; припомня на държавите членки, че развиващите се страни следва преди всичко да инвестират финансови средства в устойчиво социално и икономическо развитие, демокрация и правова държава; настоятелно призовава ЗП/ВП и държавите членки да използват текущия преглед на Обща позиция 2008/944/ОВППС на ЕС за засилване на прилагането и наблюдението на спазването на критериите на ЕС за износ на оръжие; призовава ЗП/ВП и държавите членки да говорят с един глас в контекста на преговорите в рамките на ООН относно световен ДТО и да работят за силен и ясен ДТО, който изисква от държавите, които са страни по него, да отказват всякакъв износ на оръжие в случай на сериозен риск то да се използва за извършване или улесняване на сериозни нарушения на международното право в областта на правата на човека и

на международното хуманитарно право, включително геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления;

- **Предотвратяване на конфликти и изграждане на мир**

114. призовава ЗП/ВП да внесе предложения за повишаване на капацитета на ЕСВД по отношение на предотвратяване на конфликти и изграждане на мир, като конкретно се позовава на програмата от Гьотеборг, както и за по-нататъшното разширяване на капацитета на ЕС за предотвратяване на конфликти и за осигуряване на капацитет за посредничество наред с подобрения му от ресурсна гледна точка капацитет за управление на кризи; призовава да се даде приоритет на извършването на преглед на политиките на ЕС в областта на предотвратяването на конфликти и изграждането на мира, с оглед ЗП/ВП да докладва на Парламента относно предложения за укрепване на външния капацитет на Съюза и способността за реагиране в тази сфера; приветства предложението на Комисията и ЕСВД да се включи бюджетен ред в размер на 500 000 EUR за предотвратяване на конфликти и подкрепа на посредничеството в бюджета на ЕСВД за 2013 г. след успешното приключване в края на тази година на подготвително действие, предложено от Парламента; призовава ЗП/ВП да разшири участието на жените в механизмите за предотвратяване на конфликти, посредничество и изграждане на мира;
115. счита предложението за независим или полунезависим европейски институт за мир, тясно свързан с ЕС, който би могъл да допринесе за укрепване на капацитета за предотвратяване на конфликти и посредничество в Европа, една многообещаваща идея; призовава подобен институт да се основава на ясно определен мандат, при който се избягва дублиране на съществуващи правителствени и неправителствени организации и се фокусира върху неформална посредническа дипломация и трансфер на знания между ЕС и независими участници в посредничеството; очаква резултатите от пилотния проект за европейски институт за мир, стартиран през настоящата година; очаква да бъде включен в пълна степен в дискусиите за възможното създаване на такъв институт;

- **Санкции и рестриктивни мерки**

116. счита, че в отношението си към авторитарни режими ЕС следва да разработи последователна политика във връзка с налагането и отменянето на санкции и рестриктивни мерки;

- **Неразпространение на оръжия и разоръжаване**

117. призовава ЗП/ВП да анализира ефективността на Европейския съюз при справянето със заплахата от химически, биологични, радиологични и ядрени оръжия едно десетилетие след приемането през 2003 г. на Стратегията срещу разпространението на оръжия за масово унищожение и след изтичането на удължения краен срок за изпълнение на новите насоки за действие от 2008 г., с оглед ЗП/ВП да докладва на Парламента относно предложения за укрепване на капацитета на ЕС в тази сфера на политиката;

118. призовава ЗП/ВП да анализира ефективността на Европейския съюз при справянето със заплахата от разпространението на малки оръжия и леки въоръжения и други конвенционални оръжия, както и по-общи въпроси, свързани с разоръжаването, след приемането през 2005 г. на стратегията относно малките оръжия и леките въоръжения и други съответни политически рамки, включително общата позиция на ЕС от 2003 г. относно посредничеството при сделки с оръжие и случаите на наложено от страна на ЕС оръжейно ембарго, с оглед ЗП/ВП да докладва на Парламента относно предложения за укрепване на капацитета на ЕС в тази сфера на политиката;

- **Европейска агенция по отбрана**

119. отново призовава държавите членки да увеличат европейското сътрудничество в областта на отбраната, което е единственият възможен начин европейските военни сили да продължат да бъдат надеждни и оперативни предвид намаляващите бюджети за отбрана; отбелязва постигнатия напредък в обединяването и споделянето от страна на ЕС и в интелигентната отбрана от страна на НАТО и счита за особено важно постигането на по-нататъшни взаимодействия между двете организации; подчертава необходимостта от по-нататъшен напредък в обединяването и споделянето на активи, както и в потенциала за взаимодействия в изследванията, развойната дейност и промишленото сътрудничество в областта на отбраната на равнището на Съюза; приветства инициативите за засилено сътрудничество в тази област, сред които инициативата „Weimar plus“;

120. припомня в този контекст съществената роля на Европейската агенция по отбрана (ЕАО) в развитието и прилагането на европейска политика в областта на способностите и въоръжаването; поради това призовава Съвета да засили институционалния характер на ЕАО и да разгърне пълния ѝ потенциал, както е предвидено в член 42, параграф 3 и член 45 от ДЕС;

121. настоятелно призовава Съвета и държавите членки да осигурят на ЕАО подходящо финансиране за целия обхват на нейната мисия и задачи; счита, че това ще се осъществи най-добре чрез финансиране на разходите за персонал и текущите разходи на Агенцията от бюджета на Съюза, започвайки от предстоящата многогодишна финансова рамка; за тази цел призовава ЗП/ВП да представи необходимите предложения;

- **Енергийна сигурност**

122. отбелязва, че в член 194 от Договора от Лисабон се посочва, че ЕС има право да взема мерки на европейско равнище за обезпечаване на сигурността на енергийните доставки; подчертава в тази връзка, че с цел повишаване на енергийната сигурност и същевременно укрепване на доверието във и ефективността на ОВППС е изключително важно да се намали енергийната зависимост от трети държави, които не споделят ценностите на ЕС или действат срещу тях; счита, че диверсификацията на източниците и транзитните пътища на доставки, както и разчитане във все по-голяма степен на възобновяеми и

екологично чисти източници на енергия и транзитни пътища, е неотложно и важно за ЕС, който е силно зависим от външни източници на енергия; отбелязва, че основните посоки на диверсификацията са Арктика, Средиземноморският басейн и Южният коридор от Ирак към Централна Азия и Близкия Изток, и призовава Комисията да даде приоритет на такива проекти; изразява загриженост относно забавянето на завършването на Южния коридор; подчертава необходимостта от постигане на енергийна сигурност чрез енергийна диверсификация и изтъква потенциала на един допълващ коридор за ВПП в източното Средиземноморие като гъвкав източник на енергия и стимул за по-голяма конкуренция в рамките на вътрешния пазар на ЕС; счита, че ЕС следва да гарантира, че един настоящ основен източник на внос – Русия – спазва правилата на вътрешния пазар, разпоредбите на Третия енергиен пакет и Договора за енергийната харта; отбелязва големия потенциал за развитие и взаимна зависимост, който биха могли да предложат трансконтиненталните интелигентни мрежи за енергия от възобновяеми източници, свързващи Европа и Африка;

123. отбелязва, че през 2011 г. Комисията предложи създаване на механизъм за обмен на информация за междуправителствени споразумения между държавите членки и трети държави в областта на енергетиката; счита, че обменът на най-добри практики и политическата подкрепа от Комисията ще засилят също така позициите на държавите членки при преговори; призовава ЗП/ВП и Комисията да докладват редовно пред Парламента за създаването и прилагането на този механизъм; призовава Комисията да включи „клауза за енергийна сигурност“ в споразуменията за търговия, за асоцииране и партньорство и за сътрудничество с държави производителки и транзитни държави, т.е. кодекс на поведение в случай на нарушаване или едностранна промяна на условията за доставка;

- **Нови заплахи и предизвикателства**

124. изтъква, че в ОВППС трябва да са отдели важно място на действията срещу новото поколение предизвикателства за стабилността и международната сигурност, като изменението на климата, международната престъпност и тероризма, кибер атаките, разпространението на ядрено оръжие и оръжие за масово унищожение, нефункциониращите държави, пиратството и пандемията;

- **Външното измерение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие**

125. припомня, че външното измерение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие трябва да играе важна роля в ОВППС; изтъква необходимостта от организирано управление на миграционните потоци, което гарантира сътрудничеството с държавите на произход и транзитно преминаване;

- **Културен и религиозен диалог**

126. счита, че насърчаването на диалога и разбирателството между различните религии и култури следва да бъде неразделна част от външните ни отношения с трети държави и общества и особено от подкрепата ни за разрешаване на конфликти и за насърчаване на толерантни, приобщаващи и демократични

общества;

○
○ ○

127. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки на ЕС, генералния секретар на Организацията на обединените нации, генералния секретар на НАТО, председателя на Парламентарната асамблея на НАТО, действащия председател на ОССЕ, председателя на Парламентарната асамблея на ОССЕ, председателя на Комитета на министрите на Съвета на Европа и председателя на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Докладът от тази година отбелязва ново начало за нашия годишен доклад за ОВППС — той не е написан като преглед на доклада за ОВППС на Съвета за 2010 г., а е предвиден като принос от наша страна за формирането на **нов стратегически и ориентиран към бъдещето подход** към външната политика на Европейския съюз.

Какво означава този нов подход? **Като начало** поставяме **амбициозните цели на Договора от Лисабон**, според който: „*Компетентността на Съюза в областта на общата външна политика и политика на сигурност обхваща всички области на външната политика, както и всички въпроси, свързани със сигурността на Съюза, включително постепенното формиране на обща отбранителна политика, която може да прерасне в обща отбрана.*“ (член 24, параграф 1 от ДЕС). Това представлява важно стратегическо ниво на амбиция и необходима рамка за развитие на цялостен, съгласуван и последователен подход на Съюза във външната политика.

Въпреки това е важно да признаем специфичността на развитието и прилагането на различните компоненти на външните действия на Съюза, включително ОВППС (и нейната ОПСО), както и политиката за съседство, политиката за развитие и международната търговия. **Цялостният подход** е от основно значение за изграждането на стратегически и съгласуван подход за осъществяване на външната политика на Съюза. В областта на гражданските и военните операции за управление на кризи това изисква по-добра координация и сътрудничество с важни партньори като например НАТО, за което е необходимо НАТО да разреши различията с Турция за подобряване на сътрудничеството по „Берлин плюс“.

Докладът на Съвета за 2010 г. включва важни стъпки в посока към очертаването на приоритетите на външната политика на Съюза в една ориентирана към бъдещето стратегическа рамка. Тази рамка обаче не е достатъчна за амбициозните цели на Договора от Лисабон по отношение на някои важни аспекти, включително, наред с другото, поради това, че **не дава усещане за приоритети или стратегически насоки за ОВППС**, не уточнява **механизмите на политиката за осигуряване на съгласуваност** и последователност между различните елементи на външната политика, включително тези, които са отговорност на Комисията, избягва важни въпроси относно ролята на ЕСВД и на делегациите за **гарантиране на съгласуваност между ресурсите на Съюза** (в областта на персонала, финансите и дипломацията) **и нашите приоритети в областта на външната дейност**, или избягва дискусия за начините за включване на ad hoc мисиите и операциите по линия на ОПСО (тяхната обосновка и приключване) в политическата и стратегическа рамка на приоритетите на външната политика на ЕС за дадена държава или регион.

Въпреки стремежа този доклад да е амбициозен и стратегически в политическо отношение, той следва да бъде **и реалистичен и прагматичен при определяне на сравнителните показатели**, които да бъдат наблюдавани, оценявани и развити в последващи годишни доклади. Поради това следва да се стремим да не прекаляваме с призови за повече стратегии и подстратегии без **внимателно разглеждане на приоритетите и наличните ресурси, с които Съюзът да постигне ясни цели** и да осигури реална добавена стойност в период на икономически ограничения. Наистина

вместо само да призовава за нов преглед на външната политика или нова европейска стратегия за сигурност, настоящият доклад следва да допринесе за оформянето на външната политика на ЕС и за определянето на сравнителни показатели за мониторинг и оценка на напредъка, постигнат през следващите години. Въз основа на това бъдещите доклади на комисията по външни работи могат да развият тази рамка и да оценяват напредъка в осъществяването на външната политика на Съюза.

Настоящият доклад следва да призове ЕС към постигане на по-голямо взаимодействие въз основа на тройния мандат на Катрин Аштън като върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, заместник-председател на Комисията, председател на Съвета по външни работи и с подкрепата на ЕСВД. Въпреки че имаше разбираеми трудности в прехода към нов подход към ОВППС в резултат от Договора от Лисабон, настоящият доклад призовава ЗП/ВП и ЕСВД да поемат лидерската роля чрез качествени, смели, решителни и навременни действия. Отсъствието на такава лидерска роля и на стратегически подход налага необходимостта европейската политика за съседство да се превърне в приоритет като стратегически принцип, включително при разработването на ОВППС.

МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО

Мнение на малцинството относно Доклада относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основни решения в областта на Общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС)

Комисия по външни работи, докладчик: Elmar Brok

Мнение на малцинството, внесено от името на групата GUE-NGL от Willy Meyer, Sabine Lösing, Nikos Chountis и Takis Hadjigeorgiou

Противопоставяме се изцяло на този доклад, защото:

- той защитава и подкрепя по-нататъшната милитаризация като основен елемент на ОВППС – той насърчава взаимодействията между гражданските и военните способности;
- в него се защитава тезата, че ОВППС покрива всички области на външната политика и всички въпроси, свързани със сигурността на Съюза, включително постепенното оформяне на обща политика в областта на отбраната, което може да доведе до обща политика в областта на отбраната.

Ние изискваме:

- граждански ЕС, строго разграничен от НАТО;
- разпускането на НАТО;
- ОВППС, основаваща се на мирни принципи;
- спазване на международното право и на Устава на ООН;
- средствата за военни разходи да се използват за граждански цели;
- закриването на всички военни бази в Европа;
- разоръжаване на Европа, включително пълно ядрено разоръжаване;
- ЕС да се въздържа от провеждането на политика на вмешателство, като зачита суверенитета на държавите.

Брюксел, 9 юли 2012 г.

4.6.2012

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТИ

на вниманието на комисията по външни работи

относно годишния доклад от Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност (12562/2011 – С7-0000/2012 – 2012/2050(INI))

Докладчик по становище: Надежда Нейнски

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по бюджети приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. отбелязва, че въпреки нарастващите амбиции на ОВППС усвоените средства през 2010 г. бяха само 282 милиона евро или 3,5 % от общите бюджетни кредити по функция 4; отбелязва постепенното увеличение в бюджета на ОВППС за 2011 и 2012 г. и повтаря, че бюджетните кредити за поети задължения следва да бъдат планирани внимателно за всеки бюджетен ред по ОВППС, за да се гарантира, че средствата на ЕС са оптимално насочени към мерките, за които те са най-вече необходими, което изглежда не беше случаят при бюджетите за 2011 и 2012 г.; отбелязва предложеното увеличение от 20 % в бюджетните кредити за ОВППС в Многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г. от 2 089 милиона евро на 2 510 милиона евро по съпоставими спрямо 2011 г. цени¹;
2. приветства призивите за повече обединяване и споделяне на ключовите военни способности, подобряване на капацитета за планиране и провеждане на мисии и операции и интегриране на гражданските и военните мисии и операции; подчертава необходимостта от постоянно подобряване на резултатността на мисиите и операциите по ОПСО, в това число чрез оценка на резултати, установяване на референтни критерии, оценка на въздействието, извличане и прилагане на поуки и развиване на най-добри практики за ефективни и ефикасни действия по линия на ОПСО; изразява съжаление обаче относно политическите ограничения пред сътрудничеството, които понякога не позволяват да се приложат най-добрите практики при създаване на взаимодействия;

---

¹ Стойности, получени от ГД „Бюджет“ на Европейската комисия.

3. приветства усилията да се определят бюджетни редове за всички мисии, както се предлага в реформата на Финансовия регламент, което би предоставило по-прозрачна и пълна обща представа за мисиите в рамките на ОВППС;
4. счита, че механизмът Athena за финансиране на общите разходи за водените от ЕС военни и отбранителни операции не дава достатъчно ясна обща представа за всички финансови последиствия от мисиите, проведени в рамките на ОВППС, и поради това призовава за представяне на ясен списък на всички разходи;
5. счита, че за да съответстват на ценностите на Съюза, финансовите инструменти, които стимулират, наред с другото, изграждането на мира, сигурността, демокрацията, правовата държава, доброто управление и справедливото общество, следва да бъдат укрепени, тъй като са стратегически инструменти на външната политика и външната дейност на ЕС при решаването на глобалните предизвикателства.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	31.5.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 33 -: 3 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Francesca Balzani, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, James Elles, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ивайло Калфин, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Claudio Morganti, Juan Andrés Naranjo Escobar, Надежда Нейнски, Dominique Riquet, Alda Sousa, László Surján, Jacek Włosowicz
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	François Alfonsi, Frédéric Daerden, Charles Goerens, Edit Herczog, Jürgen Klute, María Muñoz De Urquiza, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Peter Šťastný, Gianluca Susta

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	10.7.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 34 -: 1 0: 6
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Franziska Katharina Brantner, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Richard Howitt, Liisa Jaakonsaari, Tunne Kelam, Евгени Кирилов, Maria Eleni Kopra, Андрей Ковачев, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, Nikolaos Salavrakos, György Schöpflin, Charles Tannock, Sir Graham Watson
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Laima Liucija Andrikienė, Reinhard Bütikofer, Andrew Duff, Barbara Lochbihler, Teresa Riera Madurell, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Artur Zasada